

дини, и Христосъ не ми се яви. Но вечерята — къмъ залѣзване, идва една мома. „Ха“, ще кажете вие, „виждаме вече мисълта ви — пакъ една мома.“ Мома е, но вие не знаете каква мома, „Христосъ ще му се изяви.“ Нали? Приближава се отъ далече, вижда този светия, че иде една женска фигура, че се приближава една жена: „Ей, Господи, това ли намѣри да ми пратишъ?“ Но, като се приближила фигурата, той вижда, че лицето ѝ е само скули, тя страдала отъ проказа. Въ него се явява едно колѣбание: да я приеме ли, или не. Ако бѣше красива, хубава, стройна, съ ония хубави очи — изкушение щѣше да бѣде — дяволътъ ще дойде. Ще кажете: „Светия и хубава мома на едно мѣсто, въ една стая да живѣятъ, втасахме я!“ А съ тази прокажена мома Господъ го изпитва. Той може да се зарази. Какво ще кажатъ хората? Но той казва на себе си: „Тази моя сестра, ще я приема“. — „Ела, сестро, при мене.“ Взима я той, пригръща я, цѣлува я, въвежда я въ колибата си, стопля бърже вода измива ѝ краката, нагощава я, нахранва я добръ, отстѣпва ѝ леглото си и цѣла нощъ бдѣлъ и плакалъ надъ нея и си казвалъ: „Какви мжнотии е имала тя“. На сутринята, като погледналъ на нея, видѣлъ Христа въ тази мома, и моментално тя се изгубила.

Сега Христосъ ще ви се яви въ една отрупана съ скули мома. Вие искате да видите Христа съ корона и скиптеръ, съ ангели. Но тогава сърцето ви ще тупа отъ страхъ, и за любовъ нѣма да мислите. Нѣкои отъ васъ ще мислите: да се скрие въ нѣкои курникъ. Щомъ дойде Христосъ, тогава пермутации ще има. Всичко туй ще бѣде разгорявано, кжцитѣ разхвърлени. Какъ ще посрѣщнете Христа? Той като дойде, всичко, цѣлиятъ свѣтъ ще се обърне съ главата надолу. Сега азъ плаша ученицитѣ. То не е за васъ — обикновенитѣ хора, то е само за ученицитѣ, тѣхъ плаша. А обикновенитѣ хора ще кажатъ: „Дано не бѣде въ наше врѣме, като заминемъ ние, нека става каквото ще, но въ